

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

28. An quis lucretur Indulgentiam cum Medallia, seu grano benedicto,
mutuo accepto? Et utrum, si reperiam Medalliam, quam amiseram, pereat
Indulgentia secundi Numismatis à me deputati in locum primi? ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

peruenire valeat. Est communis sententia Doctorum. Ratio, quia non præsumitur aliter Pontificem indulgentias reuocare, quam soleat alias gratias, & indulta.

9. Maior Difficultas est, an sit etiam necessarium, vt ipsa actualis notitia reuocationis perueniat ad aures indulgentiam possidentis? Inclinat Filliuc. *c. 9. quæst. 8. dist. 3.* pro quo etiam citat Nauarrum, & Cordubam. Quam opinionem piam, & fauorabilem, quamuis incertam, putat Suarez.

10. Mihi verò probabilis est quando cum indulgentia sunt coniuncta alia priuilegia, vt nimirum possit cum indulgentiam lucraturò dispensari in votis, absolui à censuris, & casibus reſeruaſis. Secus quando cum indulgentia non sunt coniuncta huiusmodi priuilegia. Ratio prioris est, nam ea voluntas præsumenda est in Pontifice, quæ sit magis fauorabilis salutis animarum: talis est voluntas non reuocandi indulgentiam; cum qua sunt coniuncta hæc priuilegia, nisi postquam reuocatio peruenit ad notitiam eius, cui indulgentia concessa est. Maior probatur: nam semper in reuocatione priuilegiorum præsumitur Pontifex nolle obesse animarum salutem. Minor constat: quia magnum esset onus, si postquam aliquis suam confessionem fecit, & à peccatis, & censuris bona fide absolutus est antequam notitiam habuerit reuocationis indulgentiarum debeat confessionem repetere. Idem dicendum erit de dispensatione votorum. Ratio posterioris est: quia quando indulgentia non habet talia priuilegia annexa, nullum est periculum animarum, si illa cesset, antequam eius reuocatio perueniat ad notitiam eius, cui concessa fuit. Et hæc omnia docet Amicus in *curſu Theol. tom. 8. disp. 10. sect. 10. num. 292.* & Dicaſtill. *vbi ſup. disp. 2. dub. 20. num. 273. & 278. cum ſequenti.*

RESOL. XXVII.

An orbiculi benedicti, qui Agnus Dei vocantur, si ita fracti sunt, & compressi, vt ceræ Imago non videatur, sed tantum remaneat sola materia, adhuc retineant Indulgentias? Ex part. 11. tract. 8. & Misc. 8. Ref. 7.

§. 1. **C**Asus est curiosus, & ad illum sic responderet Dicaſtillus *de Sacramentis, tom. 2. tr. 9. disp. 1. dub. 7. num. 127.* Mihi videtur in primis Sanctitatem ceræ perseuerare; Sanctitas enim illius ceræ absolute consistit in materia ritè facta, & à Pontifice benedicta, idque declarat factis fidelium vsus, qui vel minimam partem illius ceræ religioſè colunt, & seruant, id quod nec Pontifices ignorant, nec ceteri Prælati; atque adeo communis omnium sensus esse videtur, intentionem Pontificis in iis ceris benedicendis materiam potius legitime factam respicere, quam figuram, omitto alia argumenta, quæ suppetebant, hoc enim sufficit.

2. Hinc verò colligere quis posset, diuisa in partes vna tali ceræ, quamlibet partem habere gratiam, seu indulgentiam, quia in vnaquaque parte seruatur integra Sanctitas seu ratio venerandi illam, atque adeo indulgentia: Nihilominus dicendum potius est indulgentiam non multiplicari, aut (quod idem est) in singulis partibus manere; cuius rei ratio à priori non potest esse alia quam intentio Pontificis, qui non videtur (nisi aliud explicet) id voluisse; si enim id voluisset ex causa iusta, quæ posset occurrere, multiplicaretur indulgentia. Porro id non intendere de facto, quando benedicit illos orbiculos, probari potest, quia nullum est argumentum probans intendere, quod enim affertur de Sanctitate in quavis particula existente,

non probat. Nam inde sequeretur pro cuiusque voluntate diuidendo particulas multiplicari indulgentias, & vileſceret æſtimatio illarum. Item argumentum à multiplicatione benedictionis non probat pro multiplicatione indulgentiarum. Multo enim facilius conceduntur benedictiones, quam Indulgentia. Nam ipsi orbiculi omnes censentur, & sunt benedicti, & non omnibus collata est indulgentia, & merito, qui non per illam multitudinem, & multiplicationem benedictionum, sed per multitudinem, & facilitatem indulgentiarum, vileſcent clauſe Eccleſiæ, & contemuntur indulgentiæ sic facile collate, id quod mouit Pontifices ad plures indulgentias reuocandas. Omitto alias rationes. Satis est ad negandum quod non sit efficax ratio concedendi eam multiplicationem. Hucusque Dicaſtillus.

RESOL. XXVIII.

An quis lucretur Indulgentiam cum Medallia seu grana benedictio nullo accepto?

Et vtrum, si reperiam Medalliam, quam amiseram, perat Indulgentia ſecundi Numismatis à me deputari in locum primi.

Et an in hac deputatione, & applicatione Indulgentia non sit opus quidquam loqui, aut aliud ſignum externum adhibere, &c? Ex part. 11. tract. 2. & Misc. 1. Ref. 50.

§. 1. **A**ſſertatiam ſententiam docui in part. 10. *tract. 16. * reſol. 2.* nixus auctoritate Petri Marchantij; nunc autem inuenio hanc ſententiam docere etiam Sanctarellum *de Indulgentiis, cap. 15. dubitat. 3.* vbi sic ait: [Se alcuno trocaſſe vna Corona benedicta, & la diceſſe, guadagni l'Indulgentia conſeſſa à detta Corona? Riſpondo. Deue coſtituir diligenza in trouar il Padrone, ma non trouandolo, può con buona conſcienza tener quella Corona & le medaglie, & grani benedetti, che in eſſa vi ſono, & guadagnare l'Indulgentia conſeſſa à quella Corona, perche nella Bolla del Papa ſi dice, che chi hauera quella Corona, & la diuà, guadagni indulgentia plenaria, Hieron. Gratian. *de Indulgentiis, part. 1. cap. 15.* Parimente guadagnara l'Indulgentia colui, che hà vna Medaglia benedetta preſtaagli da vn'altra.] Ita ille, qui citat Pinellum *de Indulgentiis, cap. 11.*

2. Idem etiam docet doctus & amiciffimus Petrus Gobat *de Indulgentiis, part. 2. cap. 13. quæſt. 3. num. 378.* sic afferens; Cum Religioſis debeat abesse meum ac tuum, frigidum illud verbum, & quidquid malorum est, in vitam noſtram inuehens, S. Chryſoſt. *Orat. de S. Phlogonio*; Religioſi autem æquè ac ceteri, poſſunt fieri compotes Indulgentiarum, rebus piis conſeſſarum, cuius est nil intereſſe, ſiue illud numiſma ſit tuum, ſiue alienum.

3. Quare ſi tibi ſuum Roſarium quiſpiam commoderet, æquè poteris indulgentiis illi adherentibus gaudere, ac dominus Roſarij. Et ita nominatim declaratur in indulgentiis quinque Sanctorum §. 13. *Vnde absolute infer Sanctarellum loco citato, ex Hieron. Gratiano tibi obuenturas mei Roſarij indulgentias, ſi illud à me amiſſum reperisti, & orando percurristi.*

4. Obſeruo autem, inter formulas Indulgentiarum quoad præſens inſtitutum, hoc diſcrimen, quod in formulis, quibus Pontifices erogant Indulgentias ad inſtantiã alicuius perſonæ, aut honorem alicuius particularis Sancti, conſueuerint exprimeret hanc facultatem, quod ſcilicet ſic perinde ſeu quis aliena, ſeu propria re vtatur, ſicuti videbitur

in formulis Sancti Caroli, Quinque Sanctorum, Car-

5. Nec obest, quod Clemens VIII. anno 1597. ex-

Et tandem hanc sententiam tenet Antonius Escobar

6. Verum his non obstantibus cum Sanctissimus

7. Sed inquiramus pulchrum dubium, vtrum si re-

tenentiis consulo si casus in praxi accidat, vtrumque gra-

8. Notandum est tamen hic, quod licet Theolo-

Sup. hoc in Ref. nor. praeterita, §. 2.

RESOL. XXIX.

An peregrini gaudeant Indulgentiis Episcoporum, de quibus supra?

Et an Regulares exempti lucrentur has Indulgentias Episcoporum?

Et asseritur posse Episcopum quadraginta dies Indulgentia concedere.

Nomine autem Episcopi etiam Archiepiscopus in presen-

Nec Successor Episcopus potest illos dies Indulgentia

Potest vero quisvis eos dies propter diversas causas sepius

Et tandem queritur, an possit Successor illos renocare?

Ex parte II. tractatu 8. & Miscel. 8. Resolutio-

§. 1. Videtur prima facie affirmatiue responden-

Sup. hoc in Ref. seq. §. vlt.

Indulgentia num. 3. extendens has Indulgentias etiam

2. Sed quid dicendum de Regularibus exemptis.

R iter

N A E
nia
L. IV. V
III